

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 78. Cornelii Jansenii Yprensensis Episcopi vita, & obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII in Sacello familiæ suæ apud S. Mariam
A. C. 1638 super Minervam.

§. LXXVII.

Lælius Biscia Cardinalis mortuus.

*Vittor. in
add. ad.
Ciacon.*

Postremus erat Lælius Biscia itidem Romanus, qui jurisprudentiæ scientia clarus, defuncto Patre suo Caustidico, primum Camerae Pontificiæ Clericus, postea Decanus, ac repentino fortunæ impulsu Cardinalis Decanus ab Urbano VIII. renuntiatus est. Fuit non modo pietate, sed & doctrina eminentis, munificus in pauperes & Ecclesias, necnon singularis Literatorum fautor; tandem vero post trium dierum infirmitatem Romæ die vigesima nona Novembris supremum egit diem, annos natus sexaginta quinque.

§. LXXVIII.

*Cornelii Jansenii Xprensivensis Episcopi
vita, & obitus.*

*Leydecker.
Hist. Jans.
Vid. supra
l. 174. §. 86.
tom. 49.
pag. 396.
Dupin. Nou-
vell. Bibl. des
Aut. p. 181.*

Sectæ Jansenianæ, cujus fata hoc sæculo non levem Historiæ Ecclesiasticæ partem efficiunt, nomen dedit Cornelius Jansenius, longe alius ab illo, qui ejusdem nominis Episcopus Gandavensis Anno prioris sæculi septuagesimo sexto die undecima Aprilis obiit. Ille

Ille autem Jansenius, de quo differimus, non post hujus discessum anno die vigesima Octobris in Acquoy ignobili Leerdamensis Comitatus oppido primam lucem aspexit, parentibus oppido Catholicis; unde P. Bourgius erravit, & Hazardus itidem Jesuita, dum Jansenium a Guesiis seu Calvinistis velut ab infecta stirpe progerminatum temere retulerat, a Jansenii Nepotibus in Tribunali de calumnia convictus læsæ parti satisfacere conatus est. Nec tamen diffitemur, quod Jansenius, postquam humaniores literas Ultrajecti didicerat, & Lovanii in Philosophicis Doctoratus palmam emeruerat, Jacobo Jansonio Lovaniensi Theologo longe celebratissimo, Baii tamen erroribus adducto sese discipulum tradiderit, eumque parentis loco coluerit, a cujus disciplina, utrum Baii dogmatumque ejus amor & veneratio in Jansenium derivata fuerit, dubium adhuc: certum tamen est, quod exinde uti singularis doctrinæ Augustinianæ amor, ita & ingens in Jesuitas seu Molinistas odium ex falsa persuasione, quod Christi gratiam cum Pelagio, oppugnarent, in eum fuerit instillatum. Emenso demum studii Theologici curriculo Jansenius in Franciam contendit, ubi intimam cum Joanne Vergerio Abbate Sancyrano

Sæc. XVII.
 A.C. 1638.

Sæc. XVII amicitiam contraxit, hæsitque aliquot
A. C. 1638. annis partim Lutetiæ Parisiorum, par-
 tim Baionæ, tandem vero Lovanium
 reversus, novo S. Pulcheriæ Collegio
 præficiēbatur, ac recusata Philosophiæ
 cathedra Theologiæ Doctor anno Christi
 millesimo sexcentesimo decimo nono
 die vigesima quarta Octobris creatus,
 undecimo post anno Sacras literas Hi-
 spani Regis jussu publice interpretatus
 est. Tum vero, indefessum Sanctorum
 Patrum, ac præcipue Divi Augustini
 operum lectioni applicuit animum,
 ipseque passus est, quod decies & am-
 plius universa hujus S. Patris opera,
 libros vero contra Pelagianos facile
 trigies a capite ad calcem summa at-
 tentione pervolvisset. Dum adhuc Lo-
 vanii inclaresceret, bis ab Academia
 in Hispanias ablegatus, apud Philip-
 pum IV. Regem de Jesuitis (ut ait No-
 rissus Cardinalis) vehementer, nec sine
 prospero successu querebatur, eo quod
 S. Augustini doctrinam peterent, atque
 impugnarent, literasque publice do-
 cendi munus sibi arrogare molirentur:
 Inde Lovanium reversus, peropportu-
 nam propugnandæ Religionis occasio-
 nem nanciscebatur; postquam enim Fri-
 dericus Nassovius Princeps capta Sylva-
 Ducensi urbe, Catholicis Ecclesiis Pa-
 rochiales eripuerat, & bona Eccle-
 siastica

Vind. Aug.
in Præf.
pag. I.

sastica contra deditiois leges Calvinistis
 stis adjudicaverat, Prædicantes vero
 die Octobris vigesima edito publico quos-
cuque ex Catholicis ad certamen pro-
 vocaverant, Jansenius ad arrogans hoc
 Prædicantium edictum levi brachio re-
 spondit, edito scripto, cui titulus:
Alexipharmacum Civibus Sylva - Ducensibus
propinatum adversus Ministrorum suo-
rum fascinum. In hoc scripto veterem
 eorum crambem, necnon falsa sectæ
 principia funditus evertit, Religionis
 vero Catholicæ veritatem, ex eo,
 quod Ecclesia Catholica a Christi ævo,
 non autem Calviniani Ministelli suam
 missionem, & docendi auctoritatem te-
 statam reddere possent, tanto rationum
 pondere propugnabat, ut Voetio, Swal-
 mio, Udemanno, & Everwino Prædi-
 cantibus, qua effugerent, nulla alia
 patuerit porta, nisi quod dicerent,
 iniquam fuisse Jansenii cum Calvinistis
 disputandi methodum, eoquod relictis
 Scripturarum fontibus summorum Pon-
 tificum successionem ab Apostolorum
 tempore usque in hunc diem continua-
 tam & Calvinii reformationem sine mis-
 sione suo arbitrio inchoatam demon-
 strarit, perinde acsi hæc ipsa perpetua
 successio ipsis S. Literis luculentissime
 non inniteretur. Postea Jansenius Syl-
 vaducenses Prædicantes ad publicam
 pro-

Sæc. XVII.

A. C. 1638.

Sæc. XVII. provocabat disputationem, quam ta-
A. C. 1638. men illi acceptare minime ausi, decla-
 rarunt, quod ipsi Lovanienses Docto-
 res non provocassent, proin illos ad
 disputationem admittere nollent, cum
 tamen antea *omnes & singulos universum-
 que Orbem* provocassent: quoniam vero
 ob Jansenii scriptum non pauci de ve-
 ritate suæ sectæ dubitare inciperent,
 hinc illud Voetius refellere nitebatur,
 edito libello, cui titulus: *Philonium Ro-
 manum Correctum*: eodem tamen anno
 Jansenius mox infaustum hunc Prædi-
 cantis partum suffocavit, injecta *Nota-
 rum Spongia*, qua maculas perperam
 in Voetii notis asperfas absterlit, ac
 ipsismet fatentibus adversariis, erudite
 & facunde causam suam egit: nihilo-
 minus, ne Calvinus causa cecidisse
 videretur, Voetius captato per inte-
 grum quinquenium respirandi spatio,
 tandem librum, cui titulus: *Desperata
 Papatus causa* edidit, suppetias post
 triennium eidem ferente Martino Schoo-
 ckio, qui *desperatissimam causam Papatus*
 scripsit, neuter tamen Jansenii rationes
 elidit, sed nonnisi calumnias centies ac
 centies jamjam confutatas recoxit:
 utrumque vero librum Libertus Fro-
 mondus Lovaniensis Doctor ac Jansenii
 in Sacræ Scripturæ Cathedra Succes-
 sor egregie confutavit. Tandem vero
 Janse-

Janfenius anno Christi millesimo sex-
centesimo trigesimo quinto die vigesima
octava Octobris, qua natus erat, Ypren-
fis Episcopus nominabatur, anno au-
tem sequenti eodem die consecratus,
demum hoc anno die sexta Maij febrī
in pestem declinante correptus, e vi-
vis excessit, postquam totius vitæ suæ
noxas Sacerdoti asseruerat, ac supre-
mis morientium Sacramentis rite con-
firmatus erat.

§. LXXIX.

Janfenii opera typis edita.

Quantumvis Molinistæ Janfenium ab
eo temporis articulo, quo sese eo-
rum opinionibus opposuisse credebatur,
nec pietate, nec eruditione conspicuum,
imo nequidem *Philosophicæ sapientiæ*
guarum depinxissent, nihilominus com-
munia saniorum suffragia, Græcæ &
Hebraicæ linguæ peritia, laurea Do-
ctoratus Theologici a Parisiensibus ob-
lata, & a Lovaniensibus concessa, præ-
cipue vero quædam ejusdem scripta lon-
ge celebratissima profundam ejus in
Theologicis, Exegeticis aliisque disci-
plinis scientiam produnt. Scripsit autem
I. orationem de interioris hominis re-
formatione, II. Tetrateuchom, seu
commentarium in quatuor Evangelia
III. com-